

YHTENÄISYYDESTÄ

„Työläiset ovat väsyneet hajaannukseen. Työläiset tahtovat yhtenäisyyttä. Työläiset ovat kuohuksissaan sen vuoksi, että hajaannus menee joskus tappeluun saakka”...

Tällaisia ja muita samantapaisia lausuntoja saa joskus kuulla yksiltä tai toisilta työläisiltä.

Yhtenäisyyttä työläiset todellakin tarvitsevat. Ja kaikkein välttämättömintä on tajuta, että paitsi työläisiä itseään ei *kukaan* muu voi „antaa” heille yhtenäisyyttä, kukaan *ei voi* auttaa heidän yhtenäisyysasiaansa. Yhtenäisyyttä ei voida „luvata”, se olisi pelkkää kerskumista, itsensä pettämistä; yhtenäisyyttä ei voida „luoda” intelligenessin pikkuryhmien „sopimuksella”, se on mitä surkein, lapsellisin ja typerin harhaluulo.

Yhtenäisyys on *valloitettava*, ja vain työläiset itse, tietoiset työläiset itse voivat saavuttaa sen uuraalla, sitkeällä työllä.

Mikään ei ole sen helpompaa kuin kirjoittaa metrin kourkuisilla kirjaimilla sana „yhtenäisyys”, lupailta sitä, „julistaa” itsensä sen kannattajaksi. Todellisuudessa kuitenkin voidaan yhtenäisyyttä viedä eteenpäin vain eturivin työläisten, *kaikkien* tietoisten työläisten työllä ja järjestämisellä.

Yhtenäisyys ei ole mahdollista ilman järjestöä. Järjestö ei ole mahdollinen ilman vähemmistön alistumista enemmistön tahtoon.

Nämä totuudet ovat kiistattomia. Niitä ei epäile kukaan. Tehtäväksi jää vain — vain! — toteuttaa ne käytännössä. Se ei ole helppoa. Se vaatii kaikilta tietoisilta työläisiltä työtä, sitkeyttä ja rivien tiukkaa yhteen liittämistä. Ilman sellaista työtä ei voi olla puhettakaan työläisten yhtenäisyydestä.

Amsterdamissa tehty Internationalen päätöslauselma vaatii kunkin maan työväenpuolueen yhtenäisyyttä⁹⁴. Se on oikea päätöslauselma. Se vaatii *työväen yhtenäisyyttä*, mutta meillä tämä yhtenäisyys tahdotaan vaihtaa *sellaisten intelligenssiryhmien yhtenäisyyteen, jotka eivät halua tunnustaa työläisten enemmistön tahtoa!*

Tuo olisi naurettavaa, ellei se olisi niin surullista.

Koko Venäjän valvutuneiden työläisten enemmistö on 2½ vuoden kuluessa (vuoden 1912 tammikuun 1 päivän jälkeen) liittynyt tosiasiallisesti niiden pravdalaisien päätösten ympärille, jotka hyväksyttiin tammikuussa 1912, helmikuussa 1913 ja kesällä 1913. Tämän todistavat tarkat tiedot niistä työläisryhmistä, jotka ovat tehneet lahjoituksia eri lehtien hyväksi. Vaikka kaikenlaiset intelligenssiryhmät, jotka eivät ole saaneet kannattajia työväenjoukkojen keskuudesta, kiertävätkin näitä numerotietoja, eivät hiisku niistä, niin numerotiedot eivät silti katoa: tämä vain osoittaa, että kaikenlaiset intelligenssiryhmät ovat erillään työväenjoukoista ja *pelkäävät totuutta*.

Lehtien hyväksi lahjoituksia tehneiden työläisryhmien lukumäärä Pietarissa:

	Pravda- laisilla	Likvidaatto- reilla
Kahden kokonaisen vuoden aikana, 1912 ja 1913	2.801	750
Puolen vuoden aikana v. 1914 (tammik. 1 — toukok. 13).....	2.873	671
<i>Yhteensä</i>	5.674	1.421

Näistä numerotiedoista, jotka on julkaistu moneen kertaan ja joita ei ole kukaan korjaillut eikä väittänyt vääräksi, näkyy, että likvidaattoreilla oli puolellaan *ainoastaan yksi viidesosa* valvutuneista työläisistä (tässä on sitä paitsi pantu likvidaattorien joukkoon *kaikki* heidän liittolaisensa, kaukasialaiset, trotskilaiset, bundilaiset ja latvialaiset, mutta nyt ovat liittolaiset alkaneet *erkaantua* heistä; latvialaiset ovat jo *erkaantuneet*).

Niinpä 4/5 työläisistä on tunnustanut pravdalaiset päätökset *omikseen*, hyväksynyt pravdalaisuuden, liittynyt *tosiasiallisesti* pravdalaisuuden ympärille.

Juuri tämä on *työläisten* eikä intelligenssiryhmien yhtenäisyyttä, yhtenäisyyttä todellisuudessa eikä sanoissa, yhtenäisyyttä koko Venäjän työväenliikkeen tuloksena 2½ vuoden ajalta eikä yhtenäisyyttä lupauksina.

Juuri tämän yhtenäisyyden puolesta, tämän $\frac{4}{5}$ muodostavan työläisenemmistön tahtoon alistumisen puolesta onkin taisteltava edelleen. Muuta tietä *ei ole eikä voi olla*. Olisivatkohan työläiset lapsia ja uskoisivat, että $\frac{4}{5}$:n työläisenemmistö sallii $\frac{1}{5}$:n vähemmistön tai yksistään vain intelligenttien *rikkoo* työläisten enemmistön *tahtoa*?? On naurettavaa ja typerää ajatellakin sellaista.

Haukkukoon kuka tahansa pravdalaisia „usurpaattoreiksi” (valloittajiksi, vallan anastajiksi). Liittykööt likvidaattorit, Plehanov, Trotski, vperjodilaiset, bundilaiset ja kuka hyvänsä yhteen tämän haukkumisen pohjalla. Kaikki se on oleva haukuskelua voimattomien ja heikkoudelleen kiukkuisten ryhmäpahasten taholta. Huutaessaan „yhtenäisyydestä” nämä voimattomat, työläisjoukoista loitonneet ryhmäpahaset teeskentelevät, sillä *juuri ne rikkovat yhtenäisyyttä, juuri ne rikkovat hajottajien tapaan enemmistön tahtoa*.

Näiden ryhmien ponnisteluilta puuttuu voimaa. Niiden haukuskeluun ei kannata kiinnittää huomiota. Pravdalaiset työläiset rakentavat ja tulevat rakentamaan *työläisten yhtenäisyyttä* huolimatta mistään kiukkuisten, mutta voimattomien intelligenssiryhmien haukkumasanoista.

„Trudovaja Pravda” № 2,
toukokuun 30 pnä 1914

Julkaistaan „Trudovaja Pravda” lehden
tekstin mukaan